

Пише: Радомир Почуча
субота, 11 октобар 2014 21:22

Од тренутка када је потврђено да је напустио своју земљу како би се придружио снагама самоодбране на истоку Украјине, некадашњи омиљени лик са ТВ екрана Радомир Бата Почуча се поново нашао на мети многих домаћих медија, а спекулације о правим разлозима његовог одласка су испуниле медијски простор.

У интервјуу за НСПМ Почуча говори о својим мотивима за одлазак, стању у Украјини и Србији данас, као и шта очекује да ће се десити када се буде вратио кући.

Како је дошло до тога донесете одлуку да се прикључите борби за Новорусију?

Шта је био главни мотив?

Неки овдашњи медији

су спекулисали да је

у питању новац

?

- Свако има право да мисли и каже шта жели, не спорим то право. Једна ствар су празне речи, друга ствар је потврда речи делима. Ја иза својих речи стојим, делима их потврђујем. Обзиром да су везе Србије и Русије братске, вековне, и да смо једни другима увек прискакали у помоћ када су у питању универзални идеали - слобода, вера, и част, нису морали да зову када су нацисти поново кренули на православне...

Нисам плаћеник и ратни злочинац, без Русије Србији нема спаса

Пише: Радомир Почуча
субота, 11 октобар 2014 21:22

Новац није ни мотив, ни разлог, овде га не зарађујем, не примавам плату за пружену братску руку. Хранимо се као и борци овде, врло лоше, делимо судбину народа. Па и ми, када нам пошаљу помоћ, делимо са нашом браћом и задњи залогај.

Ако се сећате, који је био ваш први утисак када сте стигли у Донецк?

- Ја заправо нисам у Доњецу, али нећу ни откривати локацију. У принципу, овде је преко 60% становништва побегло од опасности у Русију, а они храбрији или несвеснији реалности покушавају да дају смисао овом лудилу, које долази из града који им је некад био престоница. И остају овде и настављају живот као и пре, раде, друже се, па чак и смеју. Леп парадокс.

На ком је нивоу решеност и морал локалног становништва да се стекне независност од Кијев а? Да ли може да се направи поређење са станем у Србији?

- Морал је висок до нивоа могућности мерења, а одлучност је бескомпромисна. Не, не може се поредити са Србијом. У Србији је власт извела оклопне транспортере војске на улице да би штитила агресивну педерску параду која нема за циљ равноправност, него понижавање и уништење српске традиције - но војска ипак није пуцала на своје грађане. Власт у Србији селективно се позива на Устав и ужасно га крши, па и самом употребом јединица Министарства одбране у пословима МУП-а. А Срби - ћуте. Морал је очајан. Осим непомирљивог процента који је врло мали, но ипак постоји.

У поређењу са борбама у којима сте учествовали током распада бивше Југославије, како Вам делује ово што се дешава сада у Новорусији?

- Заправо, приметни су слични проблеми као и `91. Несвесност тренутка, почетничке грешке једних и других, дезавуисаност хунте од стране Запада, почетни хитлеровски елан Бандероваца, Нацгарде, и Десног сектора, који је резултовао са преко 16.000 њихових жртава, не рачунајући рањене и заробљене. Предност је сад дефинитивно на страни Новорусије, јер су буквално из руку отели довољно пушака, запленили силу технике, артиљерије, чак и тенкова од Кијевских трупа, а морал им је, што би се рекло, „скај-хај“.

Дезертирање међу хунтом сваког дана расте математичком прогресијом, а верујем да ће бежаније кућама ће тек да буде када падне први снег. Немају новац за породице, које су остале гладне код куће, држава о њима не брине, банкарски систем им је пред колапсом. Нису ни сејали, те нису имали ни шта да жању. Очекујем, лично, да ће Кијев на коленима молити Русију.

Како је стање на терену након потписивања примирења? По Вама, да ли ће примирење опстати?

- Па, обзиром да имам времена да „висим“ на нету, очигледно је да је тренутно мирно, чим и постоји интернет конекција. Нисам професионални аналитичар, али сматрам да је то питање одлуке руске Думе и Путина лично. Пошто Волођа не ради ништа случајно, само паљење свеће „за здравље народа Новоросије“ како је експлицитно рекао гледајући први пут у камеру, а не у новинара - значи поруку одлучности једног државника онима којима је поглед и упућен.

Сматрам да ће либералне снаге које су хтеле помирење са Западом и имплозију Новорусије бити анулиране прекидом финансирања са запада контрасанкцијама, и да ће Русија одлучније кренути у заштиту свог народа овде. На крају, Кијев је у проблемима до гуше, предстоји ми финансијски колапс и анархија, па и нема снаге да покрене било шта - једноставно, било каква помоћ од стране Запада, у овом тренутку, не може да им помогне. Једноставно је касно, организам државе је у самртном ропцу, слепим слушањем диктата Брисела и Вашингтона.

Пише: Радомир Почуча
субота, 11 октобар 2014 21:22

**Да ли сте забринути шта ће се десити са Вама када се вратите у Србију?
Намеравате ли да се вратите уколико се уведе закон о забрани учествовања у
оружаним сукобима ван Србије
?**

- Колико ја познајем законе, они се не могу се применити ретроактивно, а и ја нисам плаћеник, нити ратни злочинац, јер поштујем постулате части српског војника. Не бринем, јер на мојој страни је истина и правда. Ја сам Србин, моја домовина је Србија, и не желим да је препустим хијенама које кљука Запад. Био сам борац, и бићу борац за Србију. Када су ме гурнили у политику, у базен са ајкулама, научио сам добро да пливам, још боље да гризем.

Имате ли нешто да поручите српском народу?

- Наравно да имам. Поздрав буднима, будите успаване. Охрабрите уплашене. Подсетите заборавне, да Срби нису робље, нису јадници но поносни народ којег је само вера и нада у нову зору вукла напред. Нико вам до вас не може помоћи да из канџи зла се избавите. Бог помаже ономе ко помоћ иште и своје брату руку пружи. Не будите робови новца, но витезови части, достојанства, поштења и братске љубави, сетите се речи химне што је чујете сваки пут на стадионима, а речи спроведите у дела. И без Русије, Србији спаса нема, да ње није било, не би било ни нас.

Нисам плаћеник и ратни злочинац, без Русије Србији нема спаса

Пише: Радомир Почуча
субота, 11 октобар 2014 21:22

(Марко Радовановић/Теша Тешановић – НСПМ)